

[Svend Haugaard.]

i 1970. Det er derfor også i sin orden, at man ikke foregriber eventuelle ændringsforslag fra et sådant udvalgs side, men at man det første år i det væsentligste fortsætter landbrugsordningerne uændret.

Der sker også herved et brud på den efter vor mening meget uheldige sammenkædning af forhandlingerne om landbrugets arbejdsoverenskomster og landbrugets kompensationsordninger, og det hilser vi fra radikal side med stor tilfredshed.

Vi kan ud fra disse forudsætninger give vores fulde tilslutning til alle 4 lovforslag.

I afsætningsloven finder vi det rimeligt, at man forbyder skiltning om salg af slagtet fjerkræ og af æg. Hvis der skal være nogen mening i hjemmemarkedsordningen, så må man i det mindste holde salget ved staldør inden for visse begrænsede mængder. Det er også i sin orden, at man lægger mindre vægt på støtte til fedtenheder og mere på kilogram mælk. Måske skulle vi gå endnu videre, men dette er i hvert tilfælde en begyndelse i den rigtige retning.

Vi kan tiltræde, at dispositionsfonden får hele det nye støttebeløb på de 105 mill. kr., samt at kompensationen for devalueringen indregnes i det samlede beløb med undtagelse af de 50 mill. kr. til mejerisektoren. Vi mener i det hele taget, at denne fond har virket godt og efter hensigten.

Kunsthøvedningen har vi tidligere udtalt os lidt kritisk over for, og vi ville måske gerne have støttet på dette område de unge i landbruget i højere grad og kunne også have tænkt os støtte til bygningsformål og rationalisering af bygninger, men grundet på den 1-årige ordning og grundet på udvalgets arbejde har vi ladet det stå hen indtil videre. Det er ikke sådan, at vi ikke er fuldstændig klar over, at der er brug for mange flere penge i landbruget, hvis der skal opnås en anstændig indtægt, men vi har med dette lovforslag givet kompensation for de vigtigste lønstigninger, og man må jo stadig væk være klar over, at der er meget begrænsede midler til rådighed.

Det er ikke sædvane, at det radikale venstre siger ja til et kornordningsforslag som det, der her foreligger. Vi har et par gange fremsat et forslag om en nettokornsalgsordning, og vi har i øvrigt ved disse lejligheder varslet denne selvforsyning af korn — og

også lidt overforsyning af korn — som vi oplevede i sidste høstår. Når vi alligevel siger ja, så er det ikke, fordi man har nedsat basisprisen med en enkelt krone, men det er netop, fordi denne selvforsyning plus lidt mere end selvforsyning ændrer billedet. Det forventer vi sker også i det kommende år — jeg tror, jeg er lidt mere optimistisk på det punkt end hr. Niels Ravn — og det vil betyde, at basisprisen ikke kommer i anvendelse, når man da blot anvender et begrænset beløb, og der er kun begrænsede beløb til rådighed, til kornpleje. Det lyder lidt bedre at sige kornpleje end eksportstøtte.

Vi har intet imod denne kornpleje, der falder efter høst, så prisen kan komme op omkring 44-45 kr. Det er især på det tidspunkt, at det er meget dyrt at være fattig, og det har ofte i alt for udpræget grad været købers marked i denne periode. Det var bedst, hvis vi kunne få en forholdsvis stabil pris på korn, men det er i høj grad svært at beregne mængderne og dermed også svært at vide, hvor stærkt man skal pleje kornprisen. Hvis vi skal klare situationen, som det er gået i 1968-69, så er det ikke helt dårligt; jeg mener, det har været sådan, at både producent og aftager har været tjent med det.

Brødkornordningen er der ikke lutter gode erfaringer med, men da ordningen, der foreslås, for det første kun er 1-årig, og da arealerne for længst er tilsæede, og da den foreslåede ordning i øvrigt ikke går ud på statsopkøb med følgende risiko for tab, men kun en kornpleje med tilstræbt pris på de 56 kr., så er vi indforstået.

Foderstofblandinger er en meget vanskelig sag, fordi det er så svært at kontrollere kvaliteten, når man har så stærkt sammensatte foderstoffer. På den anden side er det også vigtigt, at man giver den mulighed, man kan give, for at man kan anvende så meget dansk avlet protein som muligt. Man må da finde en passende afvejning imellem iblanding af dansk avlet proteinfoder og hensynet til en sikring af kvaliteten, og det mener vi er sket med dette forslag, hvor ministeren får en vis bemyndigelse.

Endelig er der forslaget om afsætning af dansk frugt og gartneriprodukter. Jeg synes det er meget glædeligt at konstatere, at erhvervet har haft en stigende eksport. Jeg håber, at det kan fortsætte, og at dette lov-